

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1954 m.

kovo

3

TREČIADIENIS

Nr. 26(990)

Kaina 15 kap.

N u m e r y j e :

1. TSKP CK nutarimas dėl Tarptautinės moters dienos—kovo 8-osios—1—2 pusl.

2. Atiduokime savo balsus už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus — 2 pusl.

3 A. MAKAROVA. Apylinkės Tarybos parama kolūkiui — 2 pusl.

4. Įvykdyti LKP VIII suvažiavimo nutarimus — 3—4 pusl.

5. L. BLINOVA. Žalingas abejingumas visuomeninei gyvulininkystei — 4 pusl.

6. A. GEORGIJEVAS. Tarptautinė apžvalga — 4 pusl.

TSKP CK NUTARIMAS Dėl Tarptautinės moters dienos—kovo 8-osios

Tarptautinę moters dieną — kovo 8-ąją tarybinė liaudies šiais metais pažymi rinkimų į TSRS Aukščiausiąją Tarybą išvakarėse, esant galiniam politiniam ir darbo pakilimui, visai liaudžiai kovojant už tolesnį mūsų Tėvynės suklestėjimą, Tarybų Sąjungai aktyviai kovojant už tarptautinio įtempimo sumažinimą ir kelio užkirtimą naujam karui, už taiką visų tautų tarpe.

Tarybų Sąjungos darbo žmonės, Komunistų partijos vadovaujami, sėkmingai vykdo didingąją komunistinės statybos programą. Remdamasi pasiektais laimėjimais vystant socialistinę industriją ir plėsdama ją toliau, tarybinė liaudies pasiaukojančių, kūrybiniu darbu įgyvendina Partijos ir Vyriausybės priemonės, nukreiptas visoms žemės ūkio šakoms ir liaudies vartojimo reikmenų gamybai smarkiai pakelti, visų tarybinių žmonių materialinei gerovei ir kultūriniam gyvenimo lygiui pakelti.

Į bendrąjį Tarybų valstybės galybės stiprinimo reikalą, į kovos už komunizmą reikalą milžinišką indėlį įneša tarybinės moterys. Milijonai tarybinių moterų aktyviai dalyvauja komunistinėje statyboje, rodo neišsenkamą energiją, kūrybinę iniciatyvą, organizatorinius gabumus ir talentus. Komunistų partija, nenuilstamai rūpindamasi tarybinių moterų politiniu auklėjimu ir kultūrinio augimu, sudarymu reikalingų sąlygų tam, kad jos sąmoningai ir aktyviai dalyvautų šalies valdyje, ūkinėje ir kultūrinėje statyboje, išvedė jas į platų visuomeninės-politinės veiklos kelią.

Tarybinės moterys aktyviai dalyvauja valstybės valdyje, šimtai tūkstančių iš jų pasireiškė kaip gabūs valstybiniai veikėjai. TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatų tarpe yra 280 moterų, sąjunginių ir autonominių respublikų Aukščiausiųjų Tarybų deputatų yra 2209 moterys, daugiau kaip pusė milijono moterų yra vietinių Tarybų deputatų. Tarybinės liaudies geriausios dukros yra iškellos būsimuosiuose rinkimuose kandidatais į TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatus.

Komunistų partijos išauklėtos, tarybinės moterys pasireiškė kaip Tėvynės garbin-

gos patriotės kovoje už pramonės, žemės ūkio, mokslo ir kultūros išvystymą. Didis yra moterų vaidmuo socialistinėje pramonėje. Gamyklose ir fabrikuose, transporte moterys sėkmingai įsisavina priešakinę techniką, siekia aukšto darbo našumo ir produkcijos puikios kokybės, kovoja už pilnutinį įmonių rezervų ir galimybių išnaudojimą; daugelis moterų yra naujų darbo metodų gamyboje iniciatorės.

Kolūkinė santvarka pažadino daugiamilijonines valstiečių-moterų mases kūrybiniam darbui. Mūsų šauniosios kolūkietės, MTS ir tarybinių ūkių darbininkės žengia pirmosiose gretose socialistiniame lenktyniavime už gausių ir pastovių derlių išauginimą, už visokeriopą visuomeninių gyvųjų skaičiaus ir jų produktyvumo didinimą. Dešimtys tūkstančių moterų-kolūkietėjų yra iškeltos kolūkių pirmininkės, laukininkystės brigadų brigadininkės, gyvulininkystės fermų vedėjos. Daugelis tūkstančių moterų, sėkmingai išmokusios mechanizatorių specialybes, valdo traktorius ir kombainus, dirba sudėtingomis žemės ūkio mašinomis.

Visose socialistinio liaudies ūkio, mokslo ir kultūros šakose, valstybės aparate lygiomis su vyrais vaisingai dirba gausi moterų-specialistų armija. Tarybinės moterys užima žymią vietą moksle ir mene. Mūsų šalies mokslo, mokymo ir kultūros-švietimo įstaigose dirba daugiau kaip du milijonai septyni šimtai tūkstančių moterų. Moterys — mokslo darbuotojos, inžinieriai ir technikai, agronomai ir zootechnikai savo tyrimais, išradimais ir atradimais turtina tarybinį mokslą. Moterys — rašytojos, dailininkės, teatro ir kinematografijos veikėjos įneša rimtą indėlį į tarybinio meno išvystymą.

Daugiau kaip milijonas moterų-mokytojų skiria savo jėgas jaunajai kartai auklėti ir mokyti liepsningo tarybinio patriotizmo ir tautų draugystės dvasia, atsivadavimo komunizmo statybos reikalui dvasia. Daugiau kaip du milijonai moterų dirba sveikatos apsaugos ir kūno kultūros įstaigose, atlikdamos kilnų darbo žmonių sveikatos apsaugos vaidmenį.

Tarybinėms moterims yra suteiktos visos galimybės

įsisavinti mokslą ir kultūrą. Daugiau kaip vienas milijonas trys šimtai tūkstančių moterų mokosi aukštosiose ir specialiosiose vidurinėse mokyklose.

Tarybų valstybė didžiai vertina pasiaukojančią, kūrybinę moterų-patriotių darbą. Už įžymius nuopelnus Tėvynėi 2346 moterims suteikti Tarybų Sąjungos Dvyrio ir Socialistinio Darbo Dvyrio vardai. Už įžymius darbus mokslo, išradimų, literatūros ir meno srityje 741 moteriai paskirta Stalininė premija. Apie 900 tūkstančių moterų — mokslo ir kultūros veikėjų, pramoninės gamybos pirmonių ir novatorių, žinomųjų traktorininkių, žemdirbių, medvilnininkių, runkelių augintojų, gyvulininkių — yra apdovanotos TSRS ordinais ir medaliais.

Didžiai gerbiama Tarybų šalyje moteris-motina, ji vykdo svarbų ir garbingą uždavinį — auklėja vaikus — būsimuosius komunizmo statytojus. TSR Sąjungoje veikia pažangiausias pasaulyje įstatymai, kurie užtikrina motinystės ir vaikystės apsaugą, moters darbo apsaugą. Aukštas „Motinos didvyrės“ vardas yra suteiktas 41 tūkstančiui daugiavaikių motinų. „Motinos šlovės“ ordinais ir „Motinystės medaliu“ apdovanotos daugiau kaip 4 milijonai moterų. Tarybų valstybė nuolat rūpinasi daugiavaikėmis ir vienišomis motinomis, teikdama joms materialinę pagalbą. Vien 1953 metais šioms tikslams išleista daugiau kaip pusseptinto milijardo rublių. Tarybų valstybė nenuilstamai rūpinasi moterimi-motina, sudaro jai galimybes aktyviai dalyvauti gamybiniame ir visuomeniniame gyvenime, padeda auklėti vaikus. Metai iš metų didinamos išlaidos mokyklų, vaikų darželių ir lopšelių statybai, pionierių stovykloms ir vaikų sanatorijoms.

Iš Tarybų Sąjungos patyrimo viso pasaulio moterys įsitikina, kad tik socializmo pergalė užtikrina visišką moterų išvadavinimą ir suteikia joms galimybę pasireikšti visose gyvenimo srityse, atskleisti savo gabumus ir talentus. Sekdamos tarybinių moterų pavyzdžiu, aktyviai dalyvauja naujo gyvenimo statyboje Kinijos Liaudies Respublikos, Lenkijos, Čekoslovakijos, Vengrijos, Rumunijos, Bulgarijos, Albanijos, Korėjos Liaudies Demo-

kratinės Respublikos, Mongolijos Liaudies Respublikos, Vokietijos Demokratinės Respublikos moterys. Kovo 8-ąją liaudies demokratinių šalių moterys pažymi naujais laimėjimais statant socializmą, keliant liaudies gerovę ir vystant kultūrą.

Kapitalistinių šalių darbo moterys sutinka Tarptautinę moters dieną — kovo 8-ąją sąlygomis, kai didėja darbo žmonių išnaudojimas ir smunka gyvenimo lygis. Sunkia našta prislegia moterų pečius ginklavimosi varžybos, maisto produktų ir plataus vartojimo reikmenų kainų kilimas, mokesčių didėjimas ir nedarbas. Skurdas, badas, ligos — vis dažniau beldžiasi į jų šeimų duris.

Darbo moterys kapitalistinėse šalyse tebelieka nelygiateisiškoje su vyrais padėtyje. Daugelyje pasaulio šalių moterys neturi teisės rinkti ir būti išrinktoms į valstybinius valdžios organus. Moterys pirmoje eilėje atleidžiamos iš darbo, o už lygų darbą jos gauna mažesnę darbo užmokestį, negu vyrai. Vis smarkėja puolimas prieš darbo žmonių demokratines teises, vis daugiau imamasi represinių priemonių prieš demokratines organizacijas, ginančias moterų teises.

Kapitalizmo šalių moterys nebenori taikstyti su tokia padėtimi, nenori gyventi nuolatiniame nerime dėl savo vaikų gyvybės, dėl savo šeimų laimės. Moterys vis aktyviau kovoja už vienodas su vyrais teises visose gyvenimo srityse, reikalauja valstybinės apsaugos motinystei, politinių ir pilietinių teisių, nežiūrint rasės, tautybės, kalbos, religijos, reikalauja teisės į mokslą, teisės steigti demokratines moterų organizacijas.

Viso pasaulio moterys reikalauja sumažinti tarptautinį įtempimą, taikiai sureguliuoti ginčijamus klausimus, įgyvendinti tautų bendradarbiavimą, atsisakyti nuo atominio, vandenilinio ir kitų masinio žmonių naikintimo ginklų panaudojimo.

Milijonai moterų antrajame

pasauliniame kare neteko artimiausių žmonių — vyrų, sūnų, brolių. Vardan vaikų gyvybės, vardan žmonijos ateities vienijasi visų šalių moterys, kelia savo balsą taikai ginti, prieš naują karą. Didelė jėga demokratiniame moterų judėjime yra Tarptautinė Demokratinė moterų federacija, vienijanti 140 milijonų moterų iš 66 šalių.

Tarptautinio moterų judėjimo avangarde žengia tarybinės moterys. Vardan taikos ir demokratijos reikalo pergalės tarybinės moterys vysto draugiškus internacionalinius ryšius su liaudies demokratijos šalių moterimis, su kapitalistinių šalių ir kolonijų darbo moterimis. Tarybinių moterų asmenyje viso pasaulio darbo moterys mato savo ištikimus draugus aktyvioje kovoje už taiką, už savo gyvenybinius interesus, lūkesčius ir siekimus.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas karštai sveikina tarybines moteris su Tarptautine moters diena — kovo 8-ąją.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas reiškia tvirtą įsitikinimą, kad Tarybų šalies moterys — darbininkės ir kolūkietės, mokslo ir kultūros veikėjos, pramonės ir žemės ūkio specialistės, prekybos darbuotojos, tarybinės tarnautojos savo aktyviu, kūrybiniu darbu ir ateityje gausins mūsų Tėvynės šlovę ir turtus, jos jėgą ir galybę, bus pirmose gretose kovotojų už komunizmo pastatymą mūsų šalyje.

Komunistų partijos Centro Komitetas kreipiasi į visas moteris — pramonės, statybos, transporto, žemės ūkio darbuotojas, kviesdamas jas atkakliai siekti vis naujų ir naujų laimėjimų socialistiniame lenktyniavime už penktojo penkmečio plano TSRS išvystyti įvykdymą ir viršijimą, už pilnutinį visų socialistinio ūkio galimumų ir rezervų išnaudojimą.

(Pabaiga 2 pusl.)

TSKP CK NUTARIMAS

Dėl Tarptautinės moters dienos —kovo 8-osios

(Pabaiga)

TSKP CK kviečia moteris — darbininkes, inžinierius, technikus ir meistrus dar energingiau kovoti už darbo našumo kėlimą, gaminių savikainos mažinimą ir jų kokybės gerinimą, už padidinimą produkcijos išėdimo nuo kiekvieno metro gamybinio ploto, racialesnį įrengimų išnaudojimą, studijuoti ir plačiai panaudoti gamybos pirmųjų ir novatorių patyrimą, mokslo ir technikos pasiekimus. TSKP CK tikisi, jog moterys, dirbančios lengvojoje ir maisto pramonėje, paskirs visas savo jėgas, kad sėkmingai įvykdytų visaliaudinį uždavinį — smarkiai pakelti liaudies vartojimo prekių gamybą, parodys kūrybinę iniciatyvą ir išradingumą aukštai prekių kokybei ir asortimento įvairumui pasiekti.

TSKP CK kviečia moteris — kolūkietes, MTS ir tarybinių ūkių darbininkes, žemės ūkio specialistes kovoti už spartų įveikimą atsilikimo gyvulininkystės vystyme, bulvių ir daržovių gamyboje, už tolesnį grūdų gamybos ir visų kitų žemės ūkio šakų kėlimą, plačiau įdiegti į kolūkinę ir tarybinių ūkių gamybą mokslo pasiekimus ir priešakinį patyrimą keltant grūdinių, daržovinių, techninių kultūrų derlingumą ir gyvulininkystės produktyvumą, atkakliai kovoti už kolūkių visuomeninio ūkio augimą, MTS ir tarybinių ūkių darbo pagerinimą, už tai, kad mūsų šalyje būtų sudarytas maisto produktų gausumas gyventojams ir žaliavos — lengvajai pramonei.

TSKP CK kviečia moteris — kultūros darbuotojas nukreipti savo kūrybines jėgas ir gabumus į tolesnį tarybinio mokslo, literatūros ir meno, liaudies švietimo ir sveikatos apsaugos išvystymą, moteris — tarnautojas — į visokeriopą valstybinio aparato darbo gerinimą.

Mūsų kelyje žengiant pirmyn į komunizmą yra nemaža sunkumų, pas mus dar yra atsilikiančių, neįvykdančių planų įmonių ir kai kurių pramonės šakų, dar yra daug atsilikiančių kolūkių, MTS ir tarybinių ūkių. TSKP CK reiškia įsitikinimą, kad tarybinės moterys nukreips savo jėgas ir energiją šioms sunkumams ir trūkumams mūsų darbe įveikti.

Gyvybiniai komunistinės statybos mūsų šalyje uždaviniai reikalauja iš partinių organizacijų toliau įtraukti moteris į darbą pramonėje, transporte, statyboje, žemės ūkyje, sustiprinti masinį politinį ir kultūros švietimo darbą moterų tarpe, nenuilstamai rūpintis jų gamybinės kvalifikacijos ir kultūrinio-techninio lygio kėlimu, drąsiai kelti moteris į vadovaujantį partinį, tarybinį, ūkinį, profesionalų, komjaunimo darbą.

TSKP CK siūlo partinėms, tarybinėms, ūkinėms, profesionalinėms ir komjaunimo organizacijoms sustiprinti rūpinimąsi moterų darbo ir buitines sąlygų gerinimu, rodant ypatingą jautrumą moterims-motinos, padėti joms auklėti vaikus. Reikia įvesti nuolatinę kontrolę, kad būtų nenukrypstamai laikomasi tarybinių moters darbo apsaugos įstatymų ir valstybinių priemonių, kurios siekia sustiprinti rūpinimąsi moterimis ir vaikais, pagerinti darbą mokyklų, vaikų darželių, lopšelių, pionierių stovyklų, visuomeninių valgyklų, skalbyklų, sluovyklų ir kitų įmonių, kurių paskirtis aptarnauti gyventojų buitinius poreikius. Reikia sustiprinti kontrolę, kaip vykdomi mokyklų, vaikų darželių, lopšelių, gydymųjų ir buitinių įstaigų statybos planai.

Pripažindamas ypatingą moterų vaidmenį auklėjant vaikus, TSKP CK yra įsitikinęs, kad tarybinės moterys skirs visas savo jėgas tam, kad išauklėtų jaunąją kartą darbščią, drąsą, sugebančią įveikti bet kuriuos sunkumus, išitikimą savo liaudžiai ir tarybinei Tėvynei.

Tarybų Sąjungos moterys turi ir ateityje būti avangarde kovojant už taiką visų tautų tarpe ir už kelio užkirtimą naujam karui, turi stiprinti savo internacionalinius ryšius su visų šalių darbo moterimis.

Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetas, sveikindamas tarybines moteris Tarptautinę moters dieną — kovo 8-ąją, karštai linki joms naujų darbo laimėjimų visose liaudies ūkio, mokslo ir kultūros šakose, tvirtai žengiančios pirmyn į komunizmą tarybinės liaudies gerovei ir laimei.

*Tarybų Sąjungos
Komunistų partijos
Centro Komitetas*

Atiduokime savo balsus už komunistų ir nepartinių bloko kandidatus

KIPRAS PETRAUSKAS 181 Zarasų rinkiminės apygardos kandidatas į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybos deputatus

Kipras Petrauskas gimė 1885 metais Sventionių apskrityje Ceikinių kaime. Jo tėvas — stalius Jonas Petrauskas buvo didelis muzikos mėgėjas. Jis dėjo daug pastangų, kad jo vaikai gautų muzikinį išsimokslinimą. Kipro Petrausko atkaklumas, dideli gabumai padeda jam įveikti didelius sunkumus siekiant mokslo.

1906 metais Kipras Petrauskas pirmą kartą pasirodo operos scenoje. Jis atlieka svarbiausią vaidmenį pirmojoje lietuviškoje operoje „Birutė“, kurią parašė jo brolis kompozitorius Mikas Petrauskas. Jaunojo dainininko ryškus talentas, stiprus balsas atkreipia į save muzikos žinovų dėmesį.

Jie surenka lėšas Kipro Petrauskui pasiūsti mokytis į Peterburgą. Kipras Petrauskas sėkmingai mokosi Peterburgo konservatorijoje.

1911 metais Kipras Petrauskas priimamas į žymų Peterburgo operos teatrą. Čia jis pasirodo drauge su geriausiais rusų aktorais, dirba prityrusių režisierių ir dirigentų vadovaujamas. Didelę įtaką Kipro Petrausko kūrybiniam vystymuisi turėjo jo mokytojai — didysis rusų ar-

tistas Fiodoras Šaliapinas ir kompozitorius Napravnikas.

1920 metais drg. Petrauskas grįžo į Lietuvą, kur aktyviai dalyvavo kuriant lietuvišką nacionalinį operos teatrą. Dirbdamas operoje, Kipras Petrauskas siekė skiepyti jaunojo lietuviškojo teatro darbe geriausias rusų priešakinės teatrinės ir muzikinės mokyklos tradicijas.

Savo kūrybinėje veikloje Kipras Petrauskas pasiekė

aukštą tobulumą. Kiekviename jo suvaidintame vaidmenyje, greta puikaus vokalinio atlikimo, dainininkas siekia giliai atskleisti charakterius.

Kipro Petrausko pasirodymai Lietuvos TSR Valstybinio operos ir baleto teatro spektakliuose yra žiūrovų labai mėgiami. Už dalyvavimą operoje „Borisas Godunovas“ Kipro Petrauskui buvo paskirta Stalininė premija.

Įžymusis dainininkas, kaip ir anksčiau, daug dėmesio skiria jaunosios lietuvių muzikų ir aktorių kartos auklėjimui. Jis dirba profesorium Vilniaus konservatorijoje.

Už įžymius pasiekimus vystant meną

Tarybų Sąjungos vyriausybė suteikė Kipro Petrauskui garbingą TSRS Liaudies artisto vardą. Jis apdovanotas Darbo Raudonosios Vėliavos ordinu. 1946 metais Lietuvos darbo žmonės išrinko drg. Petrauską TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatu.

181 Zarasų rinkiminės apygardos darbo žmonės vieninai išrinkė Kipro Petrauską kandidatu į TSRS Aukščiausiosios Tarybos Tautybių Tarybos deputatus.

Tarybinė statyba

Apylinkės Tarybos parama kolūkiui

Tabaro apylinkės DŽD Taryba didelį dėmesį skiria ūkiniam jos teritorijoje esančio Stalino vardo kolūkio stiprinimui. Praėjusiais metais mūsų apylinkės Taryba sudarė socialistinio lenktyniavimo sutartį su Juozapavos apylinkės Taryba. Visi deputatai, visas apylinkės aktyvas kovojo, kad išeitume socializmo nugalėtojais. Jų darbas davė gerus rezultatus. Už 1953 m. pasiektus laimėjimus mūsų apylinkėi suteikta rajono Tarybos pereinamoji vėliava.

Šiame straipsnyje norėčiau papasakoti, kaip mums to pasiekė.

Apylinkės Tarybos sesijoje mes svarstydavome aktualesnius kolūkinės gamybos klausimus. Bet apsvarstyti sesijoje vieną ar kitą klausimą dar maža. Svarbiausia sėkti, kad būtų vykdomi priimtieji sprendimai. Į sesijų nutarimų vykdymą buvo įtraukiami visi deputatai. Jiems buvo duodami įpareigojimai, išklausomos jų atliktos darbo ataskaitos.

Žinoma, vieniems deputatams be aktyvo pagalbos būtų sunku susidoroti su savo darbu. Todėl prie sprendimų vykdymo pritraukiame aktyvą, kuris daugiausia dalyvauja nuolatinėse komisijose.

Didelę paramą apylinkės Tarybai suteikė žemės ūkio nuolatinė komisija (pirmininkas drg. Kiseliovas). Ji dirba pagal darbo planą, savo posėdžiuose išklauso brigadininkų ir fermų vedėjų ataskaitas, kontroliuoja kolūkio darbų eigą, duoda savo veiklos ataskaitą apylinkės Tarybai jos sesijose, įneša savo pasiūlymus.

Namažą paspartinti apylinkės Tarybai teikia klubas-skaitkla. Jo iniciatyva praėjusiais metais kolūkiečiams buvo perskaitytos 24 paskaitos.

Visa tai padėjo Stalino vardo kolūkiui pernai pasiekti laimėjimų laukininkystėje ir gyvulininkystėje. Laiku buvo atlikti žemės ūkio darbai, pasiruošta gyvulių žiemojimui. Mechanizuotos tipinės karvidės, įrengtos verši-

dės, arklidės. Dabar jau vykdoma tipinės kiaulidės statyba. Įvykdytas gyvulių skaičiaus didinimo planas.

Tiesa, praėjusiais metais kolūkis dar nepasiekė tokio gyvulių produktyvumo, kokio reikalauja TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimas. To pasiekti sutrukdė stoka gerų, tipinių gyvulininkystės patalpų; dar silpna pašarų bazė, pasireiškia gyvulininkystės darbuotojų kadro tekamumas. Taryba ėmėsi priemonių trūkumams šalinti. Gyvulininkystės produktyvumo pakėlimo klausimas buvo apsvarstytas sesijoje, duoti nurodymai kolūkio valdybai, gyvulininkystės fermų darbuotojams.

Ir šių metų darbe Taryba panaudos praėjusių metų patyrimą. Kartu stengsimės panaudoti naujus darbo metodus, daugiau įtraukti aktyvą. Sieksime, kad Stalino vardo kolūkis nuolat jaustų Tarybos paramą vystant visas kolūkinės gamybos šakas.

A. M a k a r o v a
Tabaro apyl. Tarybos
pirmininkas

Įvykdyti LKP VIII suvažiavimo nutarimus

Neseniai užbaigė savo darbą LKP VIII suvažiavimas. Suvažiavimas vyko tokiu laikotarpiu, kada visa mūsų šalis gyvena galingą politinį ir gamybinį pakilimą, sukeltą TSKP Centro Komiteto rugsėjo Plenumo ir Tarybinės vyriausybės nutarimų, kurie nubrėžė didingą programą toliau stiprinant mūsų tarybinę Tėvynę, keliant į naują, žymiai aukštesnį lygį tarybinių žmonių gerovę.

Kartu su visais mūsų šalies darbo žmonėmis Tarybų Lietuvos darbininkai, kolūkinė valstietija, inteligentai didina savo pastangas, kad kuo sparčiau būtų įvykdyti istoriniai TSKP Centro Komiteto ir Tarybinės vyriausybės nutarimai:

LKP VIII suvažiavimo dėmesio centre buvo TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimas. Kolūkinės santvarkos pergale, išvadavusi darbo valstiečius iš buožių ir dvarininkų jungo, įgalinusi juos dirbti sau, savo šalies laimei ir gerovei, stambaus socialistinio ūkio pranašumai, galinga tarybinė technika, kuria Sąjunga vyriausybė apginklavo Tarybų Lietuvos kolūkius, — visa tai sudaro tvirtą pagrindą toliau vystyti Lietuvos žemės ūkiui, kilti jo kultūrai.

Ten, kur šie galimūnai išnaudojami, yra pasiekti žymūs laimėjimai. Marijampolės rajono „Šešupės“ kolūkio pirmininkas drg. Miežlaidis, Černiachovskio vardo kolūkio pirmininkas drg. Adomavičius, Dotnuvos rajono „Aušros“ kolūkio pirmininkas drg. Barauskas, Žagarės rajono „Pergalės“ kolūkio pirmininkas Socialistinio Darbo Didvyris drg. Vaitiekūnas, Kalvarijos rajono „Tarybų Lietuvos“ kolūkio pirmininkas drg. Statulevičius, Priekulės rajono Stalino vardo kolūkio pirmininkas drg. Vyšinskis ir kt. sėkmingai stiprina jų vadovaujamus kolūkius, užtikrina gerą derlių, aukštą gyvulių produktyvumą, svarų darbdienį kolūkiečiams.

Tačiau tokia padėtis yra toli gražu ne visuose kolūkiuose. Kartais dargi kaimynystėje su tvarkingais, gerais kolūkiais, tose pačiose sąlygose, yra kolūkių, kurie atsilikę, turi mažą pajamų, o kolūkiečiai gauna mažai už darbdienį.

TSKP CK rugsėjo Plenumas aiškiai, su visu atvirumu atskleidė šių trūkumų priežastis, nurodė kelius klaidoms šalinti.

LKP VIII suvažiavimas, kritiškai apžvelgęs padėtį respublikoje, pažymėjo, jog TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimas respublikoje vykdomas nepatenkinamai.

Labai dideli trūkumai yra gyvulininkystės išvystymo srityje. TSKP CK rugsėjo Plenumas su visu griežtumu pabrėžė būtina reikalą didinti karvių skaičių, bet kai ku-

riuose respublikos rajonuose, nepaisant mažo kolūkiuose turimų karvių skaičiaus, buvo piaunamos mėšai geros pieninės karvės. Tokia praktika, kuri iš esmės ribojasi su kenkimu, buvo prileista Jiezno, Biržų, Panevėžio, Joniškio ir kituose rajonuose. Tuo tarpu Žemės ūkio ministerijos darbuotojai, tų rajonų vadovai su nesuprantamu, svetimu komunistams abejingumu žiūrėjo, kaip nusikaltamai naikinamos karvės, nepatraukė atsakomybės kaltininkų.

Respublikoje taip pat blogai vystoma kiaulininkystė, nors jai vystytis yra visos sąlygos.

Gyvulininkystės išplėtimo pagrindas yra pašarinė bazė. Tuo tarpu eilėje kolūkių ir dargi ištuose rajonuose blogai vykdomi TSKP CK rugsėjo Plenumo nurodymai dėl pašarinės bazės sukūrimo.

Būtina trumpiausiu laiku su visu ryžtingumu pašalinti trūkumus ir klaidas gyvulininkystės vystymo srityje. Reikia sutelkti dėmesį į gyvulių žiemojimo klausimus, taupyti pašarus, išsaugoti visą prieauglį. Visų svarbiausia — pavesiti gyvulininkystės darbą tinkamiems darbuotojams.

Šiais metais pavasarį reikia padėti tvirtą pagrindą pašarinei bazei sukurti, daugiau sėti silosinių kultūrų, ypač tokių vertingų kultūrų, kaip avižių-vikių mišinys, kukurūza ir pan. Labai svarbu ap rūpinti gyvulius tinkamomis patalpomis.

Respublikoje yra labai platus galimūnai vystyti bulvininkystei, daržovininkystei. Bet šie galimūnai išnaudojami blogai. Metai iš metų neįvykdomi bulvių sodinimo planai, eilėje kolūkių ir rajonų neleistinai žemas bulvių derlingumas. Ypatingai svarbi to žemro derlingumo priežastis yra atsilikę sodinimo metodai, kurie neleidžia taikyti mechanizavimo. TSKP CK rugsėjo Plenumas pareikalavo plačiai paskleisti pažangų bulvių sodinimo būdą — kvadratinį-lizdinį bulvių sodinimą. Tačiau kol kas rajonuose kalbama apie kvadratinį-lizdinį bulvių sodinimo būdą tik tai su vadovaujančiais darbuotojais, bet toli gražu neprieita prie tų, kurie turės sodinti bulves, būtent, prie brigadininkų, prie grandininkų, prie eilinių kolūkiečių. Rinti trūkumai yra besirengiant daržovių sodinimui. Žlugdomas šiltnamių ir šiltadaržių paruošimo planas, blogai rengiamasi pažangiam daigų sodinimo metodui durpių-pūdinių puodeliuose.

Grūdų ūkis yra viso žemės ūkio gamybos pagrindas. Kuo daugiau bus grūdų, tuo daugiau turėsime ne tik duonos, giau turėsime sviesto ir kitų bet ir mėsos, sviesto ir kitų gyvulininkystės produktų. Tuo tarpu daugelyje respublikos

kolūkių ir ištisų rajonų yra gaunamas žemas grūdinių kultūrų derlius. Ypač žemi derliai yra tokiuose rajonuose, kaip Mažeikių, Trakų, Vievio, Švenčionių, Dusetų, Anykščių ir kt.

Eilėje rajonų yra labai žemas techninių kultūrų derlius, ypač tokios nepaprastai svarbios respublikai kultūros kaip linai.

Suvažiavimas griežtai pareikalavo iš rajonų partinių ir tarybinių vadovų, iš Žemės ūkio ministerijos darbuotojų imtis ryžtingų priemonių grūdinių ir techninių kultūrų derliui pakelti. Tam reikia ryžtingai įsisavinti taisyklines sėjomaines, laiku ir gerai atlikti visus žemės ūkio darbus, gerai tręšti žemę.

Žymiai geriau reikia panaudoti vietines trąšas. Atėjo laikas baigti su tokia praktika, kada kai kurie rajonų vadovai vis daugiau orientuojasi į atvežtines trąšas, o nemato čia pat esančių gausių vietinių trąšų, nepanaudoja gausiai turimų durpių, kalkių, maža išveža mėšlo, nesurenka srutų ir pan. Būtina rimtai sutvarkyti sėklininkystės reikalą siekiant, kad kiekvienas kolūkis apsirūpintų sava gera sėkla.

Kovoje už derlingumo pakėlimą daugiau turi padėti tarybiniai ūkiai, kurių darbe vis dar tebėra labai daug svarbių trūkumų. Žymiai didesnį indėlį privalo įnešti į šio ypatingai svarbaus uždavinio išsprendimą mūsų mokslinio tyrimo įstaigos, kurios privalo greičiau spręsti aktualius žemės ūkio išvystymo klausimus, geriau apibendrinti priešakinį patyrimą, ryžtingai kovoti už tai, kad mokslinio tyrimo pirmųjų patyrimo laimėjimai būtų kuo greičiau įdiejami į praktiką.

Lemiamą kolūkinės gamybos vystymosi jėga yra mašinų-traktorių stotys. LKP VIII suvažiavime buvo atskleista, kad šie labai svarbūs MTS uždaviniai respublikos kolūkiuose vykdomi blogai. Pagrindinis trūkumas MTS darbe — blogas technikos išnaudojimas.

Mašinų-traktorių stočių darbuotojai blogai daro išvadas iš kritikos jų adresu, kartoją klaidas. Tai rodo traktorių remontas, kuris daugelyje stočių ir šiemet vyksta visiškai nepatenkinamai.

Tam, kad MTS darbas būtų pakeltas į naujų uždavinių lygį, reikia visų pirma gerinti jų komplektavimą kadrais. Vykdamas TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimą, i MTS yra pasiūsta eilė specialistų iš pramonės. Didele paramą mūsų respublikai suteikė Leningradas. Tačiau visumoje šis labai svarbus uždavinys vykdomas dar la-

bai blogai. Tai reikia pataisyti artimiausiu laiku. Tuo pat laiku būtina žymiai pagerinti mechanizatorių kadrų parengimą, mechanizavimo mokyklų darbą, kad pavasario sėjai visos MTS būtų apsirūpinusios kvalifikuotais kadrtais dviejų pamainų darbu.

Griežtos kritikos suvažiavime susilaukė LTSR Prekybos ministras drg. Mikutis, Vartotojų kooperatyvų sąjungos pirmininkas drg. Murauskas, Švenčionių, Nemenčinės, Pabradės, Lentvario ir kt. MTS vadovai, kurie nesirūpina mechanizatorių buvimu ir buvimu. Suvažiavimas griežtai pareikalavo sutvarkyti mechanizatorių bendrabučius, visuomeninį maitinimą, pagerinti jų kultūrinį aptarnavimą, įspėdamas Vartotojų kooperacijos ir Prekybos ministerijos, MTS vadovus, jog jeigu jie neištaisys padėties, tai bus patraukti griežton atsakomybėn.

MTS yra ne tik sutartyje numatytų darbų vykdytojas, bet ir kolūkinės gamybos vadovas ir organizatorius. Tai įpareigoja Žemės ūkio ministeriją iš pagrindų pagerinti vadovavimą mašinų-traktorių stotims, vadovauti operatyviai ir konkrečiai, neužverst MTS popieriais.

Vadovavimo pagerinimas yra iš viso pagrindinė sąlyga žemės ūkiui pakelti. Būtina gerinti žemės ūkio planavimą, tiekimą, stiprinti agrotechninę paramą. Bet lemia, kaip ir kiekviename darbe, kadrai. Daugiau reikia nukreipti į kaimą specialistų, ypatingą dėmesį skiriant lemiamai kolūkinės gamybos figūrai — kolūkio pirmininkui. Negalima leisti tokios padėties, kad į kolūkių pirmininkų vietas, kaip tai dar vis atsitinka, pralįstų netikė, nerūpestingi žmonės, nemokšos, kurie blogai supranta žemės ūkį, o kartais dargi nesąžiningi ir politinio pasitikėjimo neverti asmenys. Būtina stiprinti kovą už griežtą ir nenukrypstamą Žemės ūkio artelės įstatų vykdymą, teisingai derinti asmeninius ir visuomeninius kolūkiečių interesus.

Tolesnis žemės ūkio pakilimas žymia dalimi priklauso nuo Žemės ūkio ministerijos darbo gerinimo, tuo tarpu ministerijos darbe dar yra daug rimtų trūkumų, o ministras drg. Augustinaitis nerodo būtino reiklumo ministerijos aparato darbuotojams, kartais atitrūksta nuo aparato, nepakankamai surištas su rajonais.

Labai svarbi sąlyga šalinant trūkumus žemės ūkyje ir kovojant už tolesnį žemės ūkio pakilimą yra partinių

organizacijų organizatorinio ir politinio darbo kaime gerinimas. Tuo tarpu partinių organų darbo pertvarkymas TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimų šviesoje, kaip pažymėjo suvažiavimas, vykdomas nepatenkinamai. Kai kuriuose rajonuose kalbama apie pertvarkymą, o viskas eina iš esmės senoviškai. Toks pavyzdys yra Kazlų-Rūdės rajonas, kur sekretoriai Balkevičius ir Griška vadovauja žemės ūkiui tiek pat paviršutiniškai, kaip ir anksčiau. Reikia kelti pirminių partinių organizacijų vaidmenį, jų kovingumą. Būtina plačiai vystyti kritiką ir savikritiką, ryžtingai atskleisti trūkumus, siekti jų pašalinimo. Milžiniška reikšmė sprendžiant TSKP CK rugsėjo Plenumo nutarimą priklauso socialistiniam lenktyniavimui.

Pažymėdamas, jog daugelis trūkumų žemės ūkyje priklauso nuo nepakankamo LKP CK ir LTSR Ministrų Tarybos vadovavimo žemės ūkiui, suvažiavimas pareikalavo iš vadovaujančių respublikos organų užtikrinti gilesnį ir konkretesnį vadovavimą respublikos partiniams ir tarybiniais organams, žemės ūkio ministerijai.

Nagrindėdamas respublikos pramonės ir statybinių organizacijų darbą, LKP VIII suvažiavimas, pažymėjęs kai kuriuos pasiekimus industrializuojant respubliką, pareikalavo iš respublikos partinių ir tarybinių organų, iš ministerijų ir žinybų, profsąjungų ir ūkinių organizacijų šalinti gausius trūkumus pramonės ir statybos darbe, išplėsti socialistinį lenktyniavimą už sėkmingą penktojo penkmečio plano įvykdymą.

Reikia daugiau ir ryžtingiau kovoti už gaminių savi kainos mažinimą, už darbo našumo kėlimą, už ekonomijos režimą, už gaminių kokybės gerinimą. Būtina daugiau gaminti liaudies vartojimo prekių, gerinti jų kokybę. Pramonė privalo stiprinti savo paramą žemės ūkiui.

Rimtą dėmesį suvažiavimas paskyrė ideologiniam darbu, kaip lemiamai tolesnio ūkinio darbo gerinimo sąlygai. Suvažiavimas įpareigojo LKP Centro Komitetą, partijos miestų, rajonų komitetus, pirmines partines organizacijas gerinti ideologinį darbą masėse, nukreipiant jį į kovą už tolesnį darbo žmonių auklėjimą tarybinio patriotizmo dvasia, į kovą prieš buržuazinio nacionalizmo liekanas, už tolesnį stiprinimą drausvystės su didžiąja rusų tauta, su visomis mūsų šalies tautomis.

(Pabaiga 4 pusl.)

Įvykdyti LKP VIII suvažiavimo nutarimus

(Pabaiga)

To būtina sąlyga yra tolesnis marksizmo-leninizmo propagandos gerinimas. Reikia šalinti šiame svarbiame darbe administravimą, griežtai laikytis laisvanoriškumo principo, visuomet atmenant, jog svarbiausia marksizmo-leninizmo propagandos darbe yra jo kokybė.

Reikia gerinti politinį masinį darbą. Spaudos, meno ir literatūros darbuotojai, kultūros švietimo įstaigų ir liaudies švietimo darbuotojai privalo persitvarkyti naujų uždavinių šviesoje, daugiau padėti partinėms organizacijoms auklėti darbo žmones komunistinės ideologijos dvasia.

Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė mobilizuoja mūsų šalies darbo žmones į kovą už didingų uždavinių įvykdymą.

Tuo laiku, kada kapitalo šalyse yra pučiama karinė isterija ir psichozė, kada imperialistai, plėsdami ginklavimosi varžybas, vis labiau didina darbo žmonių velkamą mokesčių naštą, kada kapitalo šalyse vis labiau auga masių skurdas, nedarbas, — mūsų šalyje Komunistų partija ir Tarybinė vyriausybė deda visas pastangas, kad tarybinis žmogus gyventų geriau, sočiau, kultūringiau.

Suvažiavimas pademonst-

ravo Lietuvos komunistų veningumą, susitelkimą apie Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komitetą, apie Tarybinę vyriausybę, pasiryžimą nesigailėti jėgų kovoje už TSKP Centro Komiteto rugsėjo Plenumo nutarimo įvykdymą, už tolesnį mūsų šalies darbo žmonių gerovės pakėlimą, už įkūnijimą tos didingos programos, kurią yra nubrėžusi tarybinėms žmonėms Komunistų partija vedant mūsų šalį į komunistinę pergalę.

(1954 m. vasario 25 d.

„Tiesos“ vedamasis)

Žalingas abejingumas visuomeninei gyvulininkystei

Nuo Kutuzovo vardo kolūkio karvidės į pakalnę nusitęsias apledėjęs, duobėtas takas... Kasdien čia galima pamatyti vienodą reišinį: į pakalnę, slidinėdamos, klūpdamos eina į ežerą gerti karvės. Nevisada ir ne visos jos pasiekia ežerą. Kai kurios, pabūgusios slidaus tako ar įklampusios į sniegą, bevėlyja likti negėrusios... Gėlė melžėjos Jastrebova, Miškinytė ir Romanova, kurios varinėja karves girdyti, tuo nelabai ir rūpinasi.

—Lakstyti čia paskui kiekvieną. Nenori — tegu negeria.

Sunkiai kabinasi karvės į kalną. Retkarčiais apsidairo, gailiai sumykia — nesinori grįžti į šlapia, ankštą tvartą, o ir edžios tuščios. Nuo ryto, kai joms atnešė po glėbį šiaudų, praėjo nemaža laiko, neliko nė šiaudelio, o iki vakaro dar taip toli. Negali pasidžiaugti karvės ir vakaro davinio — vėl bus glėbys šiaudų ar paplėkusio šieno...

Seriamos blogu pašaru ir girdomos, kada pakliūva, karvės sulyso, jų šonai įdubo, o pieno kiekviena teduoda vos į galą milžtuvės — du, o kai kurios tris litrus pieno per dieną.

Leisgyviai trinasi šaltame tvarte veršeliai. Nors jų dar ir nevaro į ežerą, bet šilto vandens jie retai kada te gauna. Veršininė Doroščenkova nuolat skundžiasi, kad nėra laiko. Bet kuo ji užimta — neišku, nes į veršidę ateina dažniausiai dukart per dieną. Ar galima laukti bandos papildymo aukštai produktyviomis karvėmis taip prižiūrint prieauglį? Ašku, kad ne.

Bet kolūkio vadovams gyvulininkystės išvystymas ma-

žai ir rūpi, tikriau pasakius — visai nerūpi. Karvidė, veršidė yra prie pat artelės valdybos patalpų; ir pirmininkas, ir kiti valdybos nariai kasdien gali užėiti į fermas, bet gyvulininkystės darbuotojai jų nemato ištisas savaites, mėnesius.

Valdybai nesigilinant į fermų reikalus, nekontroliuojant, kaip prižiūrimi gyvuliai, fermose ne tik nėra tvarkos, ne tik blogai prižiūrimi gyvuliai, bet čia ramiai šeiminkauja kolūkinio turto grobstytojai. Viena tokių yra kiaulininkė Andrijauskienė. Kiaulių fermai, palyginti, išskiriama nemažai pašaro. Jį gerai paruošus, laiku šeriant, kiaulės būtų sočios. Gėlė kiekvienas, kas tik užėina į kiaulidę, patvirtins, kad šios kiaulės šeriamos tikrai ne daugiau kaip kartą per dieną. Jos pasidarė panašios į šernus pavasarį: ilgi snukiai, pasišausę šeriai, kurių spalva pasidarė rudi peleninė. Nerūpi kiaulininkei, kad mažiems paršeliams šalta ir šlapia. Žinoma, jei tas jai būtų rūpėję, nebūtų šiemet išgaisę 13 paršelių. Užtat Andrijauskienė „motiniškai“ rūpinasi savo penkionis kiaulėmis: jų garde švaru ir sausa, loviuose — nebaigtas esti jovalas; kolūkio miltais ir bulvėmis nupenėtos Andrijauskienės kiaulės net žvilga...

O panašių faktų yra ir daugiau. Ne vieno kolūkiečio, sugebančio „palenkėti“ kolūkio pirmininką Beinorą, gyvuliai minta geru šieniu ir dobilais, šiuo vertingu pašaru net jų tvartai kreikiami.

Kaip galvoja artelės valdyba pavasarį dirbti laukus, jei arkliai vos laikosi ant kojų. Pašaro davinys mažas, arklidžių stogai ir sienos —

skylėti; pučiant vėjui arklidėse supustomi sniego vėputiniai, mėšlas nesulygintas. Arklininkas Andrijauskas šią žiemą į mėšlą, kaip atrodo, nebuvo nė karto šakių įbedęs, todėl arkliai stovi beveik žemyn galva.

Tiesa, vien fermų darbuotojų dėl blogos gyvulių priežiūros kaltinti negalima. Ir fermose yra sąžiningų, atsidavusių savo darbiui kolūkiečių. Visa nelaimė ta, kad nei fermų vedėjas Korolkovas, nei kolūkio agronomas Drozdovaitė, nei valdyba jų darbo ir pastangų nevertina, jų balso nesiklauso. Kiek kartų buvo reikalauja, kad fermos būtų aprūpintos malkomis. Galima būtų ir pašarus geriau paruošti, ir vandenį pašildyti. Kur tau! Nei pirmininkas, nei fermų vedėjas „neturi laiko“ pastočių išskirti malkoms parvežti. Stropesni darbuotojai patys eina į mišką ir naštomis tempia žagarus. Bet ar gali keli žmonių tokiu būdu aprūpinti fermas malkomis? Fermose nėra žibintų, todėl naktį apžiūrėti gyvulius labai sunku. O negalint apžiūrėti jų pasitaiko ir nelaimingų atsitikimų. Ne vienai naktį pasismaugė telyčaitė. Neremontuotos akselinės mašinos, o su jų pagalba galima būtų geriau paruošti stambuosius pašarus.

Kolūkio valdybos nerūpestingumas daro mūsų artelės visuomeninei gyvulininkystei didelę žalą. Kuo greičiau valdyba nusikratys nerūpestingumu, tuo greičiau bus galima pakelti visuomeninę gyvulininkystę, užtikrinti artelėi didesnes pajamas.

L. Blinova

Kutuzovo vardo kolūkio narys

Tarptautinė apžvalga

Berlyno pasitarimui pasibaigus

Pasaulio visuomenė tebesvarsto keturių valstybių užsienio reikalų ministrų Berlyno pasitarimo rezultatus.

Nors Berlyno pasitarime dėl Vakarų valstybių kaltės nebuvo išspręsti Vokietijos ir Austrijos klausimai, pasaulio tautos su pasitenkinimu sutiko šio pasitarimo nutarimą sušaukti Ženevoje konferenciją, kurioje dalyvaus Kinijos Liaudies Respublika. Šioje konferencijoje, kuri bus sušaukta šių metų balandžio mėnesį, kaip yra žinoma, bus svarstomi padėties Korėjoje ir Indokinijoje taikingo sureguliuojimo klausimai. Iš keturių valstybių susitarimo sušaukti Ženevos konferenciją pasaulio tautos daro išvadą, jog šiuos klausimus galima sureguliuoti su sąlyga, kad visi konferencijos dalyviai parodys nuoširdų suinteresuotumą taikos sustiprinimui šiuose žemės rutulio rajonuose.

Indonezijos laikraštis „Charian rakjat“, pavyzdžiui, ta proga rašo: „Berlyno pasitarimas... atveria kelią į derybas ir į taiką“. Tą pačią mintį pabrėžia ir danų laikraštis „Land og folk“, pažymintis, jog pats Berlyno pasitarimo organizavimo faktas reiškia, kad nugalėjo tautų siekimas derybų ir Tarybų Sąjungos daugiametės pastangos pasiekti derybas tarp didžiųjų valstybių“.

Kitaip nušviečia Berlyno pasitarimo rezultatus amerikiečių propaganda. Monopolijų laikraščiai, iškreipdami faktus, klykia apie tai, jog pasitarimas esą nieko nedavė; jog tarptautinių prieštaravimų esą negalima sureguliuoti. Iš čia daroma išvada: Vakarų valstybėms reikalinga „jėgos politika“, t.y. ginklavimosi varžybos, „Europos armijos“ sudarymas, atkūrimas Vakarų Vokietijoje fašistinės armijos su buvusiais hitleriniais generalais priešakyje ir t.t. Žodžiu, tarptautinio įtempimo susilpninimo priešai visiškai save demaskuoja. Jie nori apšmeižti Berlyno pasitarimo rezultatus, siekdami bent kaip pateisinti tautų akyse jų varomą ginklavimosi varžybų ir santykių tarp šalių aštrinio politiką.

Bet toji tarptautinio įtempimo likvidavimo priešų propaganda nesutinka paramos tautų tarpe. Viso pasaulio paprastieji žmonės, kurie atidžiai sekė Berlyno pasitarimą, teisingai įvertins ir jo teigiamuosius rezultatus, žiūrėdami į juos visų pirma kaip į Tarybinės vyriausybės nuoseklios taikos politikos išdavą.

Pakistano—Turkijos suokalbis

JAV valdantieji sluoksniai jau daug metų mėgina šalia TSRS pietinių sienų sulipdyti Artimųjų ir Viduriniųjų Rytų valstybių bloką. Savo laiku jie buvo tuo tikslu su-

manę planą vadinamajai „Viduriniųjų Rytų karinei vadovybei“ sukurti. Bet tautos ryžtingai pasipriešino pavojingai imperialistų avantiūrai, ir „Viduriniųjų Rytų karinės vadovybės“ planas sužlugo.

Ir vis dėlto, kaip rodo faktai, tarptautinio įtempimo susilpninimo priešai neišsivadėjo savo mėginimų kurio nors būdu įvelti Artimųjų Rytų valstybes į savo sumanymus. Tai primena šiomis dienomis paskelbtasis komunikatas apie tai, kad Turkija ir Pakistanas susitarė pradėti derybas dėl karinės sąjungos, tariamai reikalingos vad namajai „savitarpio gynybai“. Tačiau apie kokį „gynybą“ šiuo atveju gali būti kalbama, jeigu niekas iš jų kaimynų joms negresia ir jeigu Pakistanas bei Turkija yra tiek toli vienas nuo antro, kad „padėti“ viena antrai negali? Visiškai ne gynyba čia lemia reikala.

Pakistano—Turkijos sąjungos prasmė yra ta, kad Pakistanui būtų suteikta galimybė ne tiesiogiai, bet aplinkiniu būdu, per Turkiją, sudaryti karinį suokalbį su JAV. Tokio apeinamojo manevro prireikė todėl, kad JAV tiesioginės sutarties su Pakistanu mėginimas susidūrė su ryžtingiausių visų Pakistanui gretimų valstybių vyriausybių bei viešosios nuomonės pasipriešinimu. Pakistano valdžioje esantieji reaktionieriai tikisi tokiu būdu sustiprėti kariniu atžvilgiu, siekdami grėsti, konkrečiai, Indijai, su kuria jie ginčijasi dėl pasienio sričių. Kai dėl JAV, tai jos ketina panaudoti Pakistaną ne tik kaip savo karinę bazę, bet ir platesnės sudėties kariniam blokui organizuoti.

JAV valstybės departamentas (užsienio reikalų ministerija) jau viešai pagyrė Pakistaną ir Turkiją už jų „iniciatyvą“ ir dabar, kaip praneša užsienio laikraščiai, Amerikos diplomatai ėmėsi visų priemonių tam, kad prie šių dviejų šalių prisijungtų dar Irakas, Iranas, Saudo Arabija ir kitos šalys.

Tačiau Vašingtono sumanymai sukelia pasipriešinimą liaudies masių, kurios supranta, kad dalyvavimas kariniuose blokuose joms nieko, išskyrus vargus, neduos.

A. G e o r g i j e v a s

Redaktorius

L. RUDAŠEVSKIS

Gerai pasirengę sutiks vasaros statybos sezoną „Tarybinio artojo“ kolūkio statybininkai. Iškirsta apie 200

kubinių metrų medienos, o daugiau kaip 100 kubinių metrų jau atgabenta į staty-

bos aikštelę. Piaunamos lentos.

J. K e s i l i s